

ΟΙ ΖΩΕΣ ΜΑΣ ΜΕΤΡΑΝΕ!

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ ΩΣ ΤΑ ΤΡΕΝΑ, ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Το πρωινό της 1^{ης} Μαρτίου 2023, η Ελλάδα ήρθε αντιμέτωπη με μία από τις πιο μαύρες σελίδας στην ιστορία της. Η φονική μετωπική σύγκρουση δύο αμαξοστοιχιών το προηγούμενο βράδυ στα Τέμπη, οδήγησε στο θάνατο 57 συνανθρώπων μας, σε δεκάδες τραυματίες -και ορισμένοι μάλιστα να δίνουν μάχη για τη ζωή τους μέχρι και σήμερα-, ενώ το ψυχικό τραύμα μένει χαραγμένο στις μνήμες των επιζώντων, όσο και στη συλλογική μνήμη της κοινωνίας.

Το κρατικό έγκλημα στα Τέμπη ήταν ταυτόχρονα και εργατικό δυστύχημα. Οι προειδοποιήσεις των εργαζομένων προς την κυβέρνηση πως ο κίνδυνος ενός επερχόμενου δυστυχήματος δεν αποτελεί προϊόν φαντασίας αλλά είναι πιο ορατός από ποτέ και οι παραιτήσεις εργαζομένων από θέσεις υψηλής ευθύνης προκειμένου να μην βαρύνουν τις συνειδήσεις τους μπροστά στη θηριωδία που έβλεπαν να έρχεται αποδεικνύουν πως το αίσθημα της εργατικής ευθύνης προς την κοινωνία επιχείρησε να σώσει την κρατική αναληψία. Άλλωστε, η εργατική και συνάμα κοινωνική συνείδηση δείχνει να αποτελεί το θεμέλιο λίθο στην προσπάθεια αποτροπής κρατικών εγκληματικών ενεργειών.

Ως ερευνήτριες, γνωρίζουμε πολύ καλά την κρατική απαξίωση και το πώς αυτή αποτυπώνεται στους χώρους εργασίας μας. **Η κρατική χρηματοδότηση σε πανεπιστήμια και ερευνητικά κέντρα περιορίζεται όλο και περισσότερο στο βωμό της ιδιωτικής κερδοφορίας, οδηγώντας στη σταδιακή αντικατάστασή της από ιδιωτικά κεφάλαια και επιφέροντας δραματικές συνέπειες στην εργασιακή πραγματικότητα των εργαζομένων στην έρευνα.** Γεγονός που έχει αντίκτυπο -και- στην ασφάλεια των εργαζομένων στον κλάδο: Η υποστελέχωση των χώρων εργασίας, αφήνοντας μόνιμα εκτεθειμένες τις εργαζόμενες σε επιβλαβή υλικά ή επικίνδυνες εγκαταστάσεις, η μη παροχή ασφαλιστικής ικανότητας και κάλυψης σε περίπτωση ατυχήματος σε υποψήφιους/ες διδάκτορες/ισσες είναι μερικά μόνο από τα ζητήματα επισφάλειας στο εργασιακό μας περιβάλλον. **Η συστηματική υποβάθμιση των κρατικών σιδηροδρομικών υποδομών και η διάσπαση των υπηρεσιών του σιδηροδρομικού δικτύου μεθοδεύτηκε με παρόμοια ατζέντα, με στόχο δηλαδή η απαξίωση του να οδηγήσει στη μεταβίβασή του σε ιδιώτες.**

Στους πόσους νεκρούς γίνεται εμφανές πως η κρατική υποχρηματοδότηση και η επακόλουθη ιδιωτικοποίηση τελικά δολοφονούν;

Στην εποχή των αυτοματισμών και των ατελείωτων πρωτοκόλλων ασφάλειας είναι αδιανόητο να χάνονται τόσες ζωές και να θεωρείται βασικός υπεύθυνος για αυτό ένας άνθρωπος.

Στην εποχή του remote sensing, που πύραυλοι διασχίζουν ηπείρους για να φτάσουν με εκπληκτική ακρίβεια στον στόχο τους, δεν μπορούσαμε να παρακολουθούμε το στίγμα ενός τρένου;

Στην εποχή του AI και του machine learning, δεν μπορέσαμε να σταματήσουμε έγκαιρα δυο τρένα που όδευαν προς τη σύγκρουση;

Σε μια χώρα, που υπάρχουν - λογικά - αρκετά χρήματα ώστε να αγοραστούν πανάκριβα λογισμικά παρακολούθησης (βλ. Predator & Pegasus) για λόγους «εθνικής ασφάλειας», δεν υπήρχε το αντίστοιχο budget για την εγκατάσταση των σύγχρονων συστημάτων σηματοδότησης και τηλεδιοίκησης, για τους πραγματικούς λόγους της ασφάλειάς μας;

Τα παραπάνω, μας κάνουν αυτομάτως να αναρωτηθούμε σχετικά με το αποτύπωμα της εργασίας μας στην κοινωνία.

Γνωρίζοντας ότι τα παραπάνω είναι από τεχνικής πλευράς εφικτά, πιστεύουμε ότι η παράλειψή τους δεν έγινε από αδυναμία, ούτε από άγνοια. «Μεγιστοποιείστε το κέρδος μας ή καντε την έρευνα που θέλετε και απολαύστε την ανεργία σας»: αυτό είναι το κάλεσμα που αντηχεί στα αφτιά μας όταν ανοίγουμε παρόμοια ζητήματα. **Σε έναν αγώνα ανταγωνιστικότητας και κερδοφορίας, οι δικοί μας νεκροί είναι οι δικές τους παράπλευρες απώλειες.**

Ένα χρόνο μετά, και παρά τις συνεχείς αποκαλύψεις για τις παραλείψεις της πολιτείας σχετικά με την ασφάλεια του σιδηροδρόμου, **η μόνη προσπάθεια που έχει γίνει από την κυβέρνηση είναι αυτή της συγκάλυψης του εγκλήματος.** Παρά τις διαβεβαιώσεις των αρχών για την ασφάλεια των τρένων μετά την επανεκκίνηση των δρομολογίων, οι αμαξοστοιχίες εξακολουθούν να λειτουργούν στα τυφλά, με τμήμα της γραμμής Αθήνα-Θεσσαλονίκη να λειτουργεί με όλα τα συστήματα

σηματοδότησης και τηλεδιοίκησης απενεργοποιημένα μετά την κακοκαιρία Daniel, βάζοντας σε κίνδυνο καθημερινά τις ζωές των επιβατών. Δεν είναι λίγες οι φορές που τον τελευταίο χρόνο είδαμε ανακοινώσεις για εκτροχιασμούς ή φωτιά σε συρμούς ή ασυνέχειες του σιδηροδρομικού δικτύου. Αυτό που δεν είδαμε ακόμα είναι η ανάληψη ευθυνών για το κρατικό έγκλημα. Αντίθετα, ο πρώην Υπουργός Μεταφορών Κ. Καραμανλή κατηγορεί ακόμα τον παράγοντα του ανθρώπινου λάθους, αποποιούμενος οποιαδήποτε ευθύνη για τη λειτουργία των συστημάτων ασφαλείας. Ακόμη, το εσπευσμένο κλείσιμο εργασιών της αρμόδιας Εξεταστικής Επιτροπής αφήνει ουσιαστικά το έγκλημα χωρίς διερεύνηση, τη στιγμή που χάρη στις οικογένειες των θυμάτων έρχονται καθημερινά στη δημοσιότητα βασικά στοιχεία του εγκλήματος που ενοχοποιούν τον κρατικό μηχανισμό.

Βέβαια, δεν τρέφουμε καμία αυταπάτη ότι οι ζωές μας δεν έχουν καμία αξία για όσους έχουν για πυξίδα το κέρδος. Έχουμε μόνο ο ένας την άλλη και θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε με πυξίδα μας τη συλλογική ευημερία.

**ΤΕΤΑΡΤΗ 28/2, 10:30 ΚΑΜΑΡΑ
ΟΛΕΣ, ΟΛΟΙ, ΟΛΑ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟ
ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΩΝ ΤΕΜΠΩΝ**

**Σωματείο Εργαζόμενων στην Έρευνα
& την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση**
Παράρτημα Θεσσαλονίκης

Website: unionresearchers.wordpress.com
Email: union.researchers.thess@gmail.com
X & IG: serete_skg

